

[Hanne Reintoff.]

Særlig indkomstskat udgjorde i året 1969-70 i alt 122 mill. kr. Det vil sige, at staten og kommunerne kunne have inddraget mindst 80 mill. kr. mere i skat, hvis loven om særlig indkomstskat blev ophævet, og dermed ville vi nærme os ensartede skatte-regler for samtlige borgere i landet, selvfølgelig til gavn for de mindst bemidlede.

Vi kan selvfølgelig ikke være utilfreds med, at den særlige indkomstskat forhøjes fra 30 til 40 pct., men må sige, at den eneste retfærdige løsning vil være en total ophævelse af loven, da grundlaget for den som tidligere nævnt er ophørt sammen med skattefradragetsreglen.

Om afskrivningsloven skal jeg også kun komme med nogle korte bemærkninger: Fra den første statskattelov i 1903 bevarede næsten uændret afskrivningsreglerne indtil 1957. I denne periode havde vi bundne afskrivninger på anskaffelsværdien og fuld beskatning af realisationsværdien.

Ved den uheldige skattereform, som gennemførtes med afskrivningsloven af 6. juli 1957 — den har kostet dyrt — blev der bl. a. indført nogle nye begreber, som jeg skal gøre rede for, da de principielt virker alt for gunstigt for de rige i samfundet. De tre nye begreber, der blev indført i 1957, var ekstraafskrivning, forskudsafskrivning og forlodsafskrivning. Reglerne om ekstraafskrivning på bygninger og installationer over 10 år ændredes i maj 1968, men de gamle bestemmelser har stadig betydning for bygninger anskaffet før 15. marts 1968.

Forskudsafskrivningerne kender vi i to betydninger. For det første i afskrivningslovens afsnit om skibe til erhvervsmæssig brug, hvor der indføres ret til forskudsafskrivning på kontrakter om bygning af dem. Afskrivning kan påbegyndes allerede, når der er indgået kontrakt med et værft om bygningen af et skib, dog forudsat at byggesummen andrager mindst 200.000 kr. Part-havere, der ikke har 200.000 kr. i skibet, kan også foretage forskudsafskrivning, og det er vel i og for sig retfærdigt, for så vidt forskudsafskrivninger overhovedet skal være tilladt. Den anden betydning, som forskudsafskrivning kendes i, er tekstanmærkninger til finansloven i 1956-57 om de såkaldte millionafskrivninger. Det er forskuds-

afskrivninger på maskiner, på inventar og lignende driftsmidler samt bygninger til erhvervsmæssig brug til en værdi af over 1 million kr. Ved tekstanmærkningen for finansåret 1968-69 blev grænsen nedsat til 700.000 kr.

Det sidste begreb i de nye afskrivningsregler fra 1957 er forlodsafskrivninger, der også kan deles efter to sæt regler. Den første er reglen om skattefri henlæggelser til investeringsfonds. Den tjener til at lette de erhvervsdrivende mulighederne for skatteunddragelse kort og godt. Der kan henlægges 20 pct. af overskuddet, og henlæggelsesperioden kan udstrækkes til 12 år. I året 1969-70 blev der henlagt 258 mill. kr. skattefrit i investeringsfonds. Den anden regel går ud på, at forlodsafskrivning kan begæres af en skatteyder i tilfælde, hvor der er indtruffet en skade på en bygning, han ejer, eller på en installation i en sådan bygning. Begæringen indebærer, at skatteyderen ønsker sig fritaget for at svare særlig indkomstskat af de genvundne afskrivninger, som konstateres ved erhvervelsen af forsikrings- eller erstatningssummen, og i stedet for benytter erstatningen til genopførelse af det mistede aktiv og derefter forlods afskriver disse såkaldt genvundne afskrivninger på genanskaffelsesudgiften.

Samtlige 3 ekstraordinære afskrivningsbegreber, ekstraafskrivning, forskudsafskrivning og forlodsafskrivning, bør og skal ophæves, hvis der skal være nogen rimelighed og retfærdighed.

Jeg kan vedrørende det foreliggende lovforslag om forskudsafskrivning henvisse til Berlingske Tidende den 24. marts 1971, hvor skibsreder Bent Waagensen skriver:

„Lovforslagene er således helt igennem et makværk, der går de forkerte personers ærinde og meget tydeligt vender den tunge ende nedad. De er uheldige ikke blot ved deres indhold, men også ved at understrege over for offentligheden, at almindelige mennesker bør afholde sig fra at investere i skibsfart. Det er paradoksalt, at har man som almindelig borger kun råd til at ofre et beskedent beløb på køb af en skibspart, så er man kun en „afskyelig trussereder“, som ikke skattemæssigt må belønnes for sin opsparing. Men kan man præstere et 100 gange så